

Film **Felixa van Groeningena**

63 Internationale
Filmfestspiele
Berlin
Panorama

W. KREĘGU MIŁOŚCI

The Broken Circle Breakdown

**NAGRODA PUBLICZNOŚCI
SEKCJA PANORAMA
NAGRODA LABEL EUROPA CINEMAS
MFF BERLINALE 2013**

**NAJLEPSZA AKTORKA
NAJLEPSZY SCENARIUSZ
FF TRIBECA 2013**

REŻYSERKA: **FELIX VAN GROENINGEN** BELGIA/HOLANDIA 2012. 111 MIN
SCENARIUSZ: CARL JOOS, FELIX VAN GROENINGEN NA PODSTAWIE SZTUKI „THE BROKEN CIRCLE BREAKDOWN FEATURING THE COVER-UPS OF ALABAMA” JOHANA HELDENBERGHA I MIEKE DOBBELS
ZAJĘCIA: RUBEN IMPENS MONTAŻ: MICO LEUNEN REŻYSER: JAN DEGA, VLADIMIR RAKIC, MICHEL SCHÖPPING MUZYKA: BJORN ERIKSSON
WYSTĘPIŁA: VEERLE BAETENS, JOHAN HELDENBERGH, NELL CATTRYSSE, BEERT VAN RAMPPELBERG, NILS DE CASTER, ROBBIE CLEIREN, BERT HUYSENTRUYT, JAN BIJVOET, BLANKA HEIRMAN
PRODUKENT: DIRK IMPENS PRODUKCAJA: MENUËT PRODUCTS, TOPKAPI FILMS DYSTYBUCJA W POLSCE: AGAINST GRAVITY

www.againstgravity.pl filmyAgainstGravity

TYLKO W KINACH STUDYJNYCH

AGAINST GRAVITY PRZEDSTAWIA

W KRĘGU MIŁOŚCI

The Broken Circle Breakdown

Film **Felixa van Groeningena**

Belgia/Holandia, 2012, 111 min

Reżyseria: **Felix van Groeningen**

Scenariusz: **Carl Joos, Felix Van Groeningen**

na podstawie sztuki „The Broken Circle Breakdown Featuring
the Cover-Ups of Alabama” **Johana Heldenbergha** i **Mieke Dobbels**

---

zdjęcia: **Ruben Impens**

dźwięk: **Jan Deca, Michel Schöpping**

montaż: **Nico Leunen**

muzyka: **Bjorn Eriksson**

występują: **Veerle Baetens, Johan Heldenbergh, Nell Cattrysse,
Geert Van Rampelberg, Nils De Caster, Robbie Cleiren,
Bert Huysentruyt, Jan Bijvoet...**

producent: **Dirk Impens**

produkcja: **Menuet Producties, Topkapi Films**

---

wybrane festiwale i nagrody:

2013 - **MFF Berlin: Nagroda Publiczności (sekcja Panorama);**

Dwa Brzegi (film otwarcia); FF Tribeca: Nagrody dla Najlepszej Aktorki
i Najlepszego Scenariusza.

Czas projekcji: **111 min**

Dystrybucja w Polsce: **Against Gravity**

Historia:

Elise i Didier od siedmiu lat żyją w szczęśliwym, choć niekonwencjonalnym związku. Różni ich prawie wszystko, a łączy jedno – gorąca miłość od pierwszego wejrzenia i życiowa niezależność. On jest wolnym duchem i zagorzałym ateistą. Ona pracuje w salonie tatuaży, które sama robi i wierzy, że światem rządzi nie rozum, lecz dusza. Połączyła ich namiętność, a scaliła pasja do porywającej muzyki bluegrass, wspólne muzykowanie i narodziny córki Maybelle.

Nagle i niespodziewanie koło fortuny się odwraca. Kilkuletnia Maybelle zapada na poważną chorobę, a żarliwe uczucie Elise i Didiera poddane zostaje poważnej próbie. Oboje oddalają się od siebie i zaczynają żyć własnym życiem. Nadal walczą o córkę, wierząc, że miłość nie pozwoli im się poddać i nie zabierze tego, co kiedyś stało się jej owocem. Czy uda im się pokonać przeznaczenie?

O filmie:

W *kręgu miłości* to filmowa adaptacja teatralnej sztuki **Johana Haldenbergha** (*Steve + Sky, Boso, ale na rowerze*, prywatnie przyjaciela reżysera) pod tytułem *The Broken Circle Breakdown Featuring the Cover-Ups of Alabama*, napisanej w 2009 roku we współpracy z **Mieke Dobbels**. Wystawiony na jej podstawie spektakl okazał się sukcesem frekwencyjnym i spotkał się z ogromnym uznaniem widzów i krytyków w Belgii i Holandii. Zafascynowany sztuką **Felix van Groeningen** (znany polskim widzom z *Boso, ale na rowerze*) we współpracy z **Carlem Joosem** postanowił przenieść teatralną historię na duży ekran. Dzięki temu powstał tętniący życiem i przepełniony emocjami obraz opowiadający o miłości i stracie, utrzymany w słodko-gorzkiej tonacji, w rytmie porywającej muzyki bluegrass, która zachwyca autentycznością oraz wspaniałym wykonaniem i stanowi integralną część narracji filmu. Jest też powiązana z głównymi wątkami, jakie pojawiają się w filmie: życiem, śmiercią, narodzinami, Ameryką, macierzyństwem, ojcostwem i poszukiwaniem pocieszenia po stracie dziecka. Narracja filmu, poddana formie muzycznej, nie jest linearna, lecz podąża za emocjami bohaterów, które najpełniej i najsilniej oddane zostają w piosenkach, skomponowanych przez **Björna Erikssona**.

Dzięki temu *W kręgu miłości* to dopracowany w każdym detalu i doskonały pod względem scenariuszowym i muzycznym filmowy obraz, który porusza widzów. Film otrzymał Nagrodę Publiczności na festiwalu filmowym w Berlinie w 2013 roku.

Wywiad

---

z reżyserem:

Co takiego wyjątkowego kryje się w tym scenariuszu, że zdecydował się Pan na nakręcenie filmu?

Połączenie *love story* i muzyki, która okazuje się bardzo ważna w przypadku tego filmu. Scenariusz jest adaptacją sztuki teatralnej Johana Haldenbergha, z którym pracowałem przy moich poprzednich filmach. Kiedy pierwszy raz zobaczyłem ją na scenie, byłem zachwycony. Zauroczyła mnie kompilacja osobistej historii, muzyki i wątku religijnego. Johan jest bardzo zainteresowany kinem i ucieszył się, gdy mu powiedziałem, że interesuje mnie filmowa adaptacja jego sztuki. Okazał się taktowny i zgodził się nie współpracować przy tworzeniu adaptacji. Zacząłem pracę z Carlem Joosem, ale zajęło nam to sporo czasu, bo okazało się, że była to dość skomplikowana adaptacja.

Co było najtrudniejsze?

Wiedziałem, że ten film nie będzie łatwym zadaniem. Kiedy zaczynałem, nie zdawałem sobie sprawy, za co tak naprawdę się zabieram. Zastanawiałem się, czy to ma być musical, czy raczej coś innego? To było wyzwanie, które na początku nieco mnie przerażało. Miałem pomysł na scenariusz, ale sztuka była tak doskonała, że nie byłem pewny, czy uda mi się osiągnąć ten sam efekt w kinie. Wątpiłem czy w ogóle ma to jakiś sens. Romantyczny dramat nie był moim ulubionym gatunkiem. Sztuka zawierała również sporo monologów, które nie są ciekawym materiałem filmowym. Poza tym kryła w sobie tak wiele warstw, że trudno było je przenieść na ekran. Byłem pod takim urokiem tej historii, że dodawało mi to energii do odnalezienia sposobu, żeby to wszystko jakoś zafunkcjonowało w kinie.

Styl tego filmu można określić dwojako. W scenach *love story* widać raczej styl rock'n'rollowy, a w scenach choroby dziecka kamera staje się dyskretna, jakby wycofana.

Zawsze poświęcam dużo energii estetyce filmu. Moje poprzednie filmy były bardziej surowe. Tym razem nie chciałem kręcić z ręki, a raczej skupić się na bardzo pięknych ujęciach, kręconych powoli, z uczuciem, z delikatnym ruchem kamery. Nigdy wcześniej tego nie robiłem. Dużo uwagi przywiązyaliśmy również do lokalizacji zdjęć, która pod względem wizualnym miała być miła oku. Szpital nie jest piękny, ale za to jest bardzo kolorowy, jasny, błyszczący.

Montaż celowo dekonstruuje w tym filmie chronologię zdarzeń i pozostaje w silnym kontraście z głównym tematem tego obrazu.

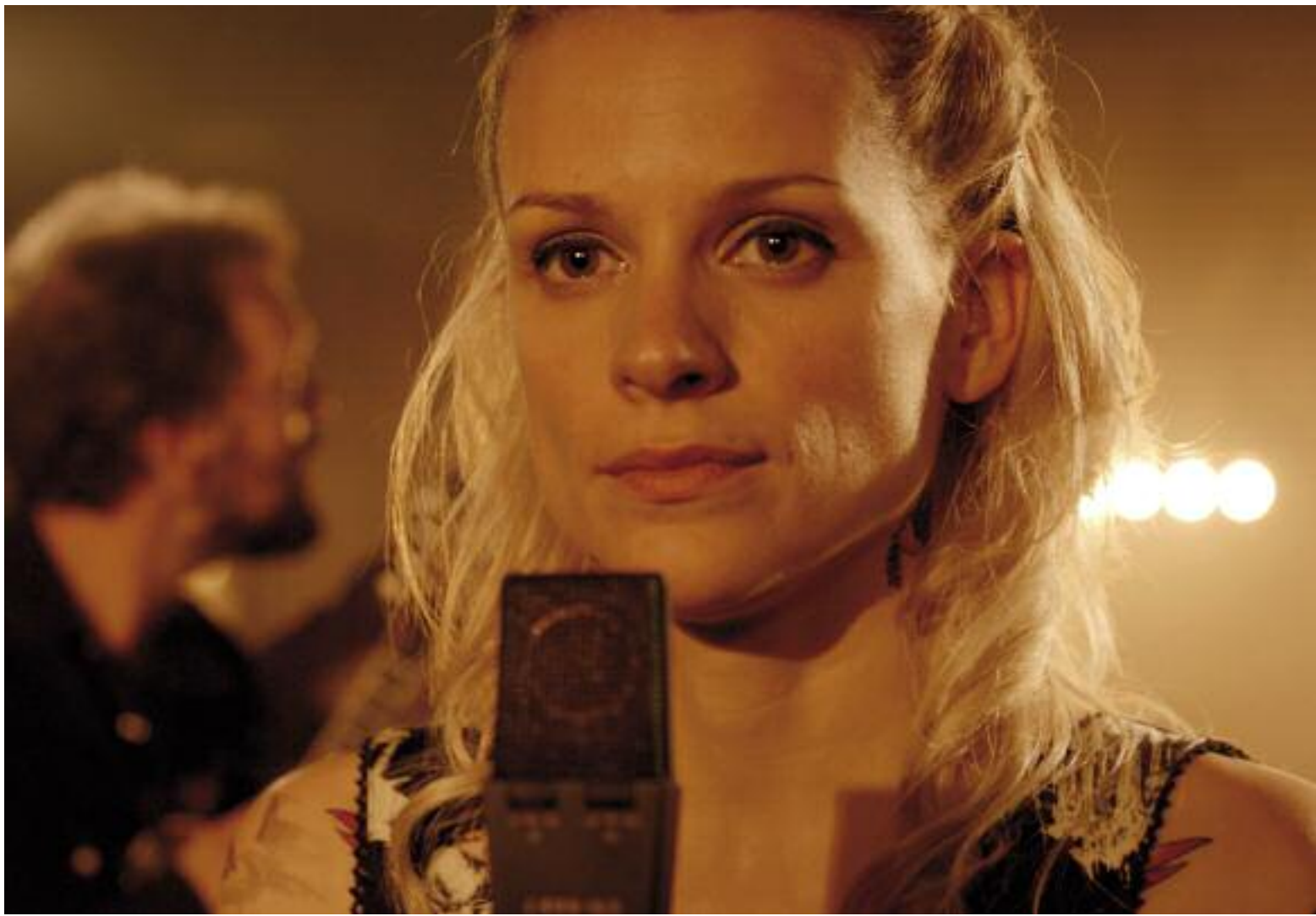
To prawda. A wszystko dzięki montażyści Nico Leunenowi, z którym od dawna współpracuję. To prawdziwy mistrz montażu. Każdy z moich filmów nie jest opowiadany linearnie, lecz emocjonalnie. Zawsze wiele rzeczy dzieje się w nich na różnych płaszczyznach, więc podkreślenie tego za pomocą montażu jest dla mnie bardzo ważne. W przypadku *W kręgu miłości* chcieliśmy wywołać wrażenie podróży, bez świadomości gdzie aktualnie jesteśmy. Zależało nam na zbliżeniu się jak najbardziej do emocji. Podczas montażu zdecydowaliśmy, że nie będziemy trzymać się sztywno scenariusza. Zdaliśmy sobie sprawę, że nie jest to najlepsza droga do osiągnięcia tego, na czym nam zależało. W scenariuszu pojawiły się trzy podstawowe przedziały czasowe, ale to działało tylko na papierze, a nie na ekranie. W filmie postanowiliśmy skakać od jednego okresu czasowego do drugiego. Główną osią pozostała cały czas choroba dziecka.

Jak udało się Panu znaleźć odtwórczynię małej Maybelle?

Zagrała ją pięcioletnia Nel Cattrysse, którą wybrałem z ponad setki dzieci. Na początku była bardzo nieśmiała, ale potrafiła słuchać i współpracować. Od pierwszej próby nawiązała świetne relacje z Johanem i Veerle, których bardzo pokochała i traktowała jak „filmowych” rodziców. W zasadzie reżyserowałem nie tyle ją, co Johana i Veerle, którzy byli z nią bardzo związani. Wszystkie „trudne” sceny były jej wyjaśniane w towarzystwie jej prawdziwych rodziców. Odwiedziła z nimi szpital dla dzieci, oczywiście w towarzystwie psychologa. Jej ulubioną sceną była śmierć, bo jej zdaniem było to najprostsze do zagrania. Być może dlatego, że ta scena nie wymagała charakteryzacji, a więc nie była dla niej dramatyczna.

A jak układała się współpraca z odtwórcami głównych ról: Johanem Heldenberhem i Veerle Baetens?

Johan był współtwórcą sztuki, na której podstawie powstał film. Zagrał w niej, a gdy ja pisałem scenariusz do filmu nie zakładałem, że ktokolwiek inny może zagrać główną rolę. Powód był prosty – on i postać Didiera są do siebie bardzo podobni. Obaj kochają rozmawiać i mają swoje zdanie

---

na każdy temat. Obaj są niezależni, kochają bluegrass i lubią śpiewać. Większy problem miałem z rolą Elise, która była dla mnie prawdziwą zagadką. Z jednej strony jest bardzo silna, a z drugiej – słaba. Kocha życie, ale jest przez nie bardzo zraniona. Nie miałem pomysłu na odtwórczynię tej roli do czasu, aż podczas castingu spotkałem Veerle Baetens. Od razu wiedziałem, że to jest to. Nagle wszystko wydało mi się jasne i zaczęło grać ze sobą.

Skąd pomysł na tatuaże?

Zaprojektowała je Emy La Perla, świetna tatuażystka mieszkająca na stałe w Brukseli. Konsultowałem się z nią podczas pracy nad scenariuszem. To było wspaniałe doświadczenie. Nauczyłem się wiele na temat tatuaży. Bardzo podoba mi się jej styl i dlatego zaproponowałem, żeby zaprojektowała wszystkie tatuaże Elise. Znaczą one bardzo wiele w tym filmie, stając się lajtmotywem.

Podobną rolę pełni w filmie muzyka.

Oczywiście. Muzyka stanowi integralną część filmu. Nie bez przyczyny Didier i Elise grają w zespole bluegrass. Ta muzyka nie tylko ich łączy, lecz również oddaje sobą główne wątki, jakie pojawiają się w filmie. Co ciekawe Didier i Elise śpiewają wszystkie piosenki sami. Uważam, że wypadli doskonale. Przygotował ich współpracujący z nami muzyk country Björn Eriksson, który skomponował większość piosenek w filmie, a potem kierował ich nagraniem.

Głównym tematem tego filmu jest miłość i strata.

To prawda. Nie chodzi tu tylko o miłość rodzicielską, lecz raczej o miłość między dwojgiem ludzi, którzy zasadniczo różnią się od siebie i na swój sposób starają się poradzić sobie ze stratą dziecka. Film pokazuje jakie to trudne wyzwanie. Didier stara się utopić smutek w racjonalizmie i teoretyzowaniu, a Elise ucieka w symbolizm, religię i przesady. Podejrzewam, że w takich sytuacjach cierpienie jest tak wielkie, że ludzie czują potrzebę istnienia historii o Bogu, niebie i życiu po śmierci. Dla wielu jest to pewnie kojące przekonanie. Z drugiej strony, racjonalizm przekonuje nas, że nie ma Boga i życia po śmierci, bo nie ma innego świata. Ten sam rodzaj dualizmu odnajdujemy u Didiera i Elise. Jak długo życie im się układa, nie stanowi to dla nich większego problemu, ale kiedy

muszą stawić czoła tragedii – różnice poglądów między nimi doprowadzają do dramatycznego w skutkach finału: nie tylko tracą siebie nawzajem, ale zatracają się w sobie samych.

Steve + Sky to bardzo ciężki film, Dagen zonder lief określić można mianem smutnego, Boso, ale na rowerze pokazuje ludzi, których instynktownie nie lubimy. W kręgu miłości opowiada o trudnym temacie... Za każdym razem filmuje Pan te sprawy bardzo delikatnie, tak jakby kino miało sprawić, że pewne rzeczy stają się bardziej znośne...

To prawda. Być może jest to dla mnie sposób, aby poradzić sobie z rzeczami, przez które sam kiedyś przeszedłem lub dla których nie potrafię znaleźć miejsca w moim życiu. Kręcąc takie filmy, pisząc takie scenariusze, uwalniam swoje emocje, co nie pociąga za sobą żadnego ryzyka, bo przecież to tylko zmyślone historie...

Ekipa:

Felix van Groeningen - scenariusz i reżyseria

- reżyser, scenarzysta, przedstawiciel Nowej Fali kina belgijskiego. W 2000 roku ukończył KASK (Royal Academy of Fine Arts) w Gandawie. Współpracował tam z teatralną grupą Kung Fu pisząc scenariusze i reżyserując spektakle. Międzynarodowe uznanie zdobył filmem **Boso, ale na rowerze**, którego premiera odbyła się na festiwalu filmowym w Cannes. Reżyserując filmy na stałe współpracuje z montażystą Nico Leunenem i producentem Dirkiem Impensem.

Filmografia:

2012 - *W kręgu miłości* (*The Broken Circle Breakdown*)

2009 - *Boso, ale na rowerze* (*The Misfortunates*)

2007 - *With Friends Like These*

2004 - *Steve + Sky*

Johan Haldenbergh (Didier)

- ukończył Studio Herman Teirlinck. Występował w wielu znanych produkcjach teatralnych, w tym w napisanym przez siebie monologowym musicalu *Massis*, a także *Ten Oorlog* (Blauwe Maandag Compagnie), *Mijn Blackie* (HetPaleis & Nieuwpoorttheater), *Allemaal Indiaan* (Victoria en Les Ballets C. de la B.) i *Maria Eeuwigdurende Bijstand* (DasTheater & Theater Zuidpool). W 2009 roku we współpracy z **Mieke Dobbels** napisał sztukę teatralną *The Broken Circle Breakdown Featuring the Cover-Ups of Alabama*, która stała się przebojem w Belgii i Holandii. Johan zagrał w niej główną rolę. W tym celu nauczył się gry na banjo, gitarze i mandolinie. Wcześniej wystąpił w dwóch innych filmach Felixa van Groeningena: *Boso, ale na rowerze* oraz *Steve + Sky*.

Veerle Baetens (Elise)

- belgijska aktorka i piosenkarka. Ukończyła Academy of Dramatic Arts w Brukseli. Zagrała główną rolę w telewizyjnym musicalu, będącym sceniczną adaptacją *Pippi Langstrumpf*, za którą otrzymała Nagrodę dla Najlepszej Aktorki i Nagrodę za Najlepszy Talent. Inne filmy, w których zagrała to: *Code 37*, *Zot Van A.*, *Love Belongs To Everyone*, *Long Weekend*. Działa również na scenie muzycznej. Ostatnio wydała debiutancki album razem z grupą Dallas.

Głos prasy:

„W kręgu miłości to intensywny emocjonalnie melodramat w belgijsko-amerykańskim stylu, którego smak podkreśla rytm muzyki bluegrass. Film pokazuje smutną spiralę namiętnego związku, wykolejonego przez katastrofalną w skutkach stratę (...) Emocjonalny wymiar filmu podkreśla dodatkowo muzyka, skomponowana przez Björna Erikssona. Ta mieszanka kompozycji w stylu bluegrass i klasycznego country, która w doskonały sposób oddaje uczucia bohaterów.”

The Variety

„W kręgu miłości działa niczym ostre szarpnięcie. Pokazuje czym tak naprawdę jest miłość, przyjaźń, smutek i dramat. Inteligentny montaż Nico Leunena łączy przeszłość z terażniejszością, stopniowo odstawiając losy bohaterów i pokazując kluczowe aspekty ich historii. Gra aktorska Veerle Baetens i Johana Heldenbergha działa hipnotyzująco, odstawiając ich prawdziwy talent.”

Screen

„W kręgu miłości to ekstrawagancki melodramat flamandzkiego reżysera Felixa van Groeningena, który tym razem powraca na ekrany kin filmując namiętną, choć tragiczną historię miłosną.”

Cineuropa. org
